

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2015/16:3257

av Olle Felten m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2015/16:15 Beskattning av säkerhetsreserv

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ändra propositionens förslag till beskattningsregler för skadeförsäkringsbolagens säkerhetsreserver och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regeringens budget ser ut att gå med ett stort underskott redan innan voteringen i riksdagen ens har hunnit äga rum. Mot bakgrund av detta jobbar regeringen med skattehöjningar och tar till olika kreativa skatteinnovationer för att försöka täcka underskottet i statens budget. Man letar med ljus och lykta efter nya beskattningsobjekt i syfte att få en helt havererad statsbudget att gå ihop. Finansministern förbereder också ett skarpt sparbeting på samtliga departement.

I det ljuset förefaller skadeförsäkringsföretagen ha blivit måltavla för ett ogenomtänkt beskattningsförslag i syfte att finansiera budgetunderskottet. Beskattningen riktas, i denna proposition, in på den så kallade säkerhetsreserven i skadeförsäkringsföretagen. Det kommer i första hand att slå mot försäkringstagarna. I propositionen 2015/16:15 föreslås regler för när hela säkerhetsreserven enligt 39 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, i skadeförsäkringsföretag ska tas upp till beskattning. Det uttalade syftet med förslaget är att klargöra i vilka situationer beskattning ska ske.

I propositionen anges att säkerhetsreserven i skadeförsäkringsföretagen skulle ha likheter med konventionella periodiseringsfonder som kan tillämpas i alla typer av företag. Det

stämmer att det finns vissa likheter mellan dessa, men det finns också viktiga skillnader mellan periodiseringsfonder och säkerhetsreserven.

Periodiseringsfonder gäller generellt för alla företag och har funktionen att allmänt utjämna företagets vinster, så att man kan flytta vinst från ett år med goda resultat till år med sämre förutsättningar. Periodiseringsfonderna syftar till att utjämna varierande utfall i företags rörelseresultat och dess vinstbeskattning över flera år. Det finns också strikta regler för hur länge man får skjuta upp vinstbeskattningen med hjälp av periodiseringsfonderna. Även skadeförsäkringsföretagen kan tillämpa möjligheterna med omDispositionering av vinst genom periodiseringsfonder.

Säkerhetsreserven är en specifikt inriktad möjlighet att sätta av en del av försäkringspremierna till en obeskattad fond, vars syfte är att vara en buffert som kan användas för att klara av ett extremt stort skadeutfall under ett visst år. Det handlar alltså om att försäkringsbolagen skall kunna säkra upp sin ekonomi för att klara ett statistiskt osannolikt skadeutfall. Det är således en form av intern försäkring för att öka tryggheten för försäkringsföretaget, vilket bör anses som en viktig samhällsfunktion.

Säkerhetsreserven handlar alltså inte, vilket periodiseringsfonderna gör, om vinstförflyttning utan om att skapa en säkerhet för företagets fortlevnad vid oförutsedda skadehändelser. Det blir därmed helt ologiskt att belasta en sådan avsättning med ränta som är föreslaget i propositionen, vilket även påtalas av intresseorganisationen *Svensk Försäkring*.

Då skattekostnaden hos skadeförsäkringsföretagen med propositionens förslag skulle öka är det rimligt att vänta sig att försäkringsföretagen kommer att kompensera sig för det höjda risktagandet som förslaget innebär, genom att höja försäkringspremierna för sina kunder. Förslaget leder därför till att vi kommer att se högre försäkringspremier för sakförsäkringar, dvs. försäkring av t.ex. hus- och hemförsäkring, bil-, båt-, motorcykelförsäkringar och försäkring av andra typer av lös egendom.

Högre premier för skadeförsäkringar innebär med naturnödvändighet att fler personer kommer att välja bort sådana försäkringar för att klara sin ekonomi. Det är en dålig strategi för framtiden som lika säkert kommer att leda till personliga tragedier. Sverigedemokraterna menar att detta är en viktig anledning till att inte ändra beskattningsreglerna för skadeförsäkringsbolagens säkerhetsreserver. Istället bör uppbyggnaden av stabiliserande reserver premieras.

Samtidigt som Sverige brottas med allt större problem med skadegörelse av olika slag, som i vart fall delvis har sin grund i en ansvarslös migrationspolitik, vill man dessutom öka otryggheten i försäkringsbranschen, när man borde göra tvärtom.

Försäkringstagarnas situation måste också beaktas när reglerna om beskattning av säkerhetsreserverna diskuteras. I propositionen har regeringen helt tappat bort det perspektivet, vilket vi anser vara ett allvarligt misstag. Därför bör propositionens förslag om beskattning av säkerhetsreserven i skadeförsäkringsföretag ändras i enlighet med nedanstående riktlinjer:

1 Om försäkringsrörelsen upphör

Denna rubrik i propositionen är egentligen en sammanfattande rubrik för samtliga fyra situationsalternativ som propositionen anger. Den kan därför helt utgå.

2 Om skattskyldigheten upphör eller näringsverksamheten inte längre beskattas i Sverige

Detta handlar i huvudsak om situationen att bolagets ledning flyttar sitt huvudkontor utomlands. Här instämmer vi i att en upplösning av säkerhetsreserven bör ske.

3 Vid fusion eller fission

Här drar regeringen en förhastad slutsats. Om ett företag delas upp i flera, fission, eller blir uppköpt av ett annat bolag, fusion, utan att verksamheten förändras på annat än organisatoriska sätt, bör säkerhetsreserven kunna överföras till de nya bolagen, eftersom de utgör en säkerhet för redan ingångna försäkringsavtal, som fortsätter att gälla utan väsentliga villkorsändringar. I detta fall bör säkerhetsreserven alltså inte lösas upp.

4 Vid konkurs

En konkurs kan innebära olika lösningar. Om konkursförvaltaren inte hittar någon lösning utan att bolaget efter konkursen helt avvecklas och försäkringsavtalen därmed sägs upp, är det rimligt att också lösa upp säkerhetsreserven. I andra fall, där verksamheten säljs eller rekonstrueras i ett nytt bolag med bibehållna försäkringsavtal och därmed sammanhängande ansvar för den nya ägaren, bör säkerhetsreserven kunna överföras utan att lösas upp. Omvårdnaden om försäkringstagarna bör härvid alltid gå före statens beskattningsiver.

Olle Felten (SD)

David Lång (SD)

Anna Hagwall (SD)